

Izhaja vsaki četrti-
ob 11. uri dopoldne.
Rokopisi se ne vra-
čajo. Ne frankovana
pisma se ne spre-
jemajo.

Cena listu znaša
za celo leto 4 krona,
za pol leta 2 kroni.
Za manj premožne
za celo leto 3 krona
za pol leta K 1.50.
Za Nemčijo je cena
listu 5 K, za druge
dežele izven Avstrije
6 K.

Rokopise sprejem.
uredništvo v Gorici,
dvorišče sv. Harij
stev.

Naročnino in na-
znanila sprejema
upravnštvo v Gorici,
Semeniška ulica št. 16.
Posamezne številke
se prodajajo v toba-
karnah v Šolski ulici,
Nunski ulici, na Jo-
sip Verdijevem te-
kališču nasproti me-
stnemu vrtu in na
Korenskem bregu
(Riva Corno) št. 14
po 8 vin.

Oglasi in poslanice
se računijo po petih
vrstah, in sicer: če
se tiska enkrat 14
vin., dvakrat 12 vin.,
trikrat 10 vin. Več-
krat po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik: Ivan Bajt v Gorici.

Tiska „Narodna tiskarna“ (odgov. J. Marušič) v Gorici.

SLAVA LEONU XIII.!

1878 — 20. februvarij — 1903

Dne 20. februvarja preteče 25 let, odkar naš slavno vladujoči papež Leon XIII. krmari čolnič sv. cerkve. Kakor družini sije zorno veselje z lic, ko zdrav in čil goduje hišni oče, veselijo se tudi narodi katoliške cerkve, katere vez sv. vere veže v jedno družino, te dni, ko obhaja petindvajsetletnico vladanja njihov oče, vrhovni poglavar, vidni namestnik Jezusa Kristusa, papež Leon XIII.

Leta in leta, v sedanjih za cerkev katoliško tako burnih časih, obračajo se katoliški narodi udanostno in zaupljivo v Rim, na plemenitega starčka, ki v svoji očetovski ljubezni oklepa vse narode. Kako navdušeno, kako slovesno je katoliški svet obhaja petdesetletnico mašništva in 16 let pozneje zlati škofovski jubilej papeža Leona XIII. In kolikor bolj je Vsemogočni podaljšal leta njegovega življenja, toliko bolj je rastla ljubezen vernikov, je rastlo spoštovanje drugovernikov do njega. In danes stoji sv. Oče Leon XIII. pred nami ne samo kot jeden največjih papežev, kateremu se poklanja ne le ves krščanski svet, marveč tudi drugoverni vladarji in poglavarji, ne, 2. marca stopi po starosti na 3. vrsto vseh papežev (le Agatho † 681, in Gregor IX. sta bila starejša).

Kot verno udani sinovi sv. cerkve tudi katoliški Slovenci veselo obhajamo srebrni jubilej vladarstva poglavarja katoliške cerkve ter se mu javno klanjamo.

Klanjamo se mu kot vidnemu namestniku Jezusa Kristusa, skali, na katero je Gospod postavil svojo cerkev. Bili so žalostni časi, ko je Leon XIII. zasedel prestol sv. Petra. Povsodi v Rimu in drugod, so sovražniki križa Kristusovega visoko dvigali prapor upora proti nevesti Kristusovi, sveti katoliški cerkvi. Petrova skala je bila od vseh strani zvezana, sovražniki cerkve so bili povsod na delu. Preširno veselje je zavladalo med sovražniki sv. cerkve, ko so zvedeli, da je za papeža izvoljen slabotni in bolehn 68-letni starček Joahim Pecci. Za dve leti bode katoliška cerkev zopet brez poglavarja, tako so preširno in samozvestno pisali. In glejte! 20. februvarja poteče 25 let, kar slabotni starček nosi težko bhtaro na svojih ramah. Dobro se je vojskoval, boril kakor lev junaško in pogumno. Sovražniki sv. cerkve so uvideli, da je pred njimi nova, nepremakljiva skala. Ves svet gleda danes nanj z občudovanjem in spoštovanjem. Katoličani pa vernega srca spoznavamo vsemogočnost božjo, ki vodi cerkev in je telesno slabotnega starčka ravno v teh tako hudih časih ohranila duševno svežega in mladeniško čilega na krmilu sv. cerkve.

Klanjamo se mu kot veja mogočnega slovanskega debla. Papežu Leonu XIII. so posebno pri srcu slovanski rodovi. Leta 1880 je izdal prelepo okrožnico, v kateri navdušeno proslavlja velike zasluge svetih bratov Cirila in Metoda, ki sta iz Soluna prinesla Slovanom pravo vero ter v domačem jeziku učila rojake veličastnih resnic Božjih. In ko so leta 1881 Slovani romali v Rim zahvalit se za krasno okrožnico, dal je sv. Oče v spomin tega potovanja v cerkvi sv. Klementa, v kateri počivajo sveti ostanki sv. Cirila, postaviti na svoje stroške oltar na čast sv. Cirilu. Neprestano prizadevanje Leona XIII. je, da bi se razkolni Slovani zopet zjedini s katoliško cerkvijo. V svojem ogovoru slovanskih romarjev l. 1881 je rekel: „Po božjem sklepu se kaže, da je slovanski rod prihranjen za posebne namene“. Naš slovanski narod je opetovano blagoslovil, z veseljem sprejemal poročila o krasnem verskem napredku med nami, in nam dal v osebi našega pokojnega knezo-nadškofa dr. Jakoba Missia prvega slovenskega kardinala. Vzroka dovolj, da tudi kot Slovenci in Slovani ljubimo Leona XIII.

Klanjamo se kot narod trpinov-delavcev velikemu socialnemu papežu. Socialno vprašanje je ravno ob nastopu sedanjega papeža začelo razburjati svet. In tu je posegel vmes Leon XIII. in je v treh okrožnicah pojasnil katoliško stališče o socialnem vprašanju. Te okrožnice so mu pridobile ime „delavski papež“ in po pravici, ker te okrožnice ostanejo znameniti mejniki v zgodovini novodobnega socialnega gibanja. Njegovi reki, polni navdušenja: „Pojte iz zakristije“, „Pojte med ljudstvo“, „Treba je naglih in uspešnih sredstev“, „Postavite krščanska ljudska društva proti socialističkim“, „od vas je odvisno, je li bode demokracija krščanska ali socialistička“, te besede so vžigale vse dobro misleče katoličane na delo. In ako je dandanes socialno delovanje med nami Slovenci tako probujeno, ako se dandanes toliko deluje in stori za blagor in prospeli delavskih stanov, zasluga je sedanjega vrhovnega poglavarja katoliške cerkve Leona XIII., čuvaj resnice. Duh in ideje Leona XIII. vzbudile so tudi v nas Slovencih novo dobo socialnega delovanja. Klanjamo se Leonu XIII. tudi kot „delavskemu papežu“.

Sedanji papež je bil rojen 2. marca 1810 v Karpinetu kot najmlajši sin grofa Dominika Pecci. Pri krstu so mu dali ime Joahim Vincencij Pavel. L. 1818 poslali so ga

stariši s starejšim bratom Jožetom v mesto Viterbo k očetom jezuitom, ki so ondi imeli šolo in odgojevališče. L. 1824 prišla sta v Rim v rimski kolegij, kjer sta nadaljevala učenje. Ko je Joachim dokončal modrolovje, poprijel se je l. 1830 bogoslovnih nauk ter že l. 1832 postal doktor bogoslovja. Ker se je hotel posvetiti papeževi državni službi, vstopil je v akademijo, v kateri so se pripravljali gojenci plemenitega rodu za državne službe v papeževi državi. Tu je produčeval meščanskega in državno pravo s tolikim uspehom, da je tudi v tem dosegel doktorat. Kolikor bolj se je bližal čas, da stopi pred altar Gospodov, toliko bolj je molil mladenič in posebno častil Mater Božjo. Zadnji dan leta 1837 je prejel Joahim Pecci zakrament mašniškega posvečenja in drugi dan je daroval prvo sv. daritev.

Že l. 1838. imenoval ga je papež Gregor XII., poznajoč njegovo spretnost in bistri razum, za deželnega predsednika v Beneventu. L. 1841 pa je prišel kot namestnik v Perugia. S svojim razumnim in odločnim postopanjem je v obeh pokrajinah kmalu naredil občni red in mir. Dobro poldrugo leto je ostal v Perugiji, in že ga je papež Gregor XVI. izvolil za svojega poslanca na dvoru belgijskega kralja ter ob enem za naslovnega nadškofa. Dne 27. januarja 1843 je bil v škofa posvečen. Pecci je bil prav na svojem mestu radi svojih nenavadnih zmožnosti in svoje učenosti; dobro je skrbel za koristi sv. cerkve, pa si je tudi pridobil spoštovanje in ljubezen vseh prebivalcev, zlasti še kralja. Toda že l. 1846. imenoval je papež Pij IX. Joachima Pecci-a za nadškofa v Perugiji. Veliko, neizmerno veliko je storil škof Pecci v dvaintridesetih letih svojega škofovanja v Perugiji. Vso škofijo je prerodil k novemu cerkvenemu življenju.

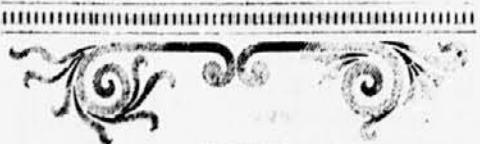
Papež Pij IX. je cenil zasluge Peccijeve ter ga l. 1853 imenoval za kardinala in l. 1877 za „kamornika rimske cerkve“, kar je za papeževo najimenitnejša služba v katoliški cerkvi.

Dne 7. februarja 1878. leta je Bog poklical k sebi sv. Očeta Pija IX., ki je 32 let vladal sv. katoliško cerkev. Hudi časi so bili tedaj, in vse je v skrbeh povpraševalo, kdo bo novi papež? V tako nevarni dobi Bog ni dolgo pustil svoje cerkve brez vidnega namestnika, in že 20. februarja so izvolili kardinali novega papeža. Eden izmed njih je naznanil to rimski množici, ki je bila zbrana pred Vatikanom, z besedami: „Naznanjam vam veliko veselje; papež imam — prevzvišenega gospoda Joachima Peccija, ki so si prideli ime Leon XIII.“

Kakor blisk se je razširila vesela novica po vsem katoliškem svetu. Z upanjem so gledali v svojega novega vladarja. In upanje jih ni varalo. „Luč z neba“ je pred več stoletji škof Malahija v preroškem duhu imenoval naslednika Pija IX. In če pogledamo petindvajsetletno delovanje svetega Očeta Leona XIII. moramo reči, da je Leon XIII nam z neba poslana luč: luč, ki razsvetljuje temo nevede in nevere, luč, ki blagodejno ogreva vsa pobožna katoliška srca, luč, ki razliva blagodarne svoje žarke po vsem katoliškem svetu.

Iz dna srca torej ob petindvajsetletnici njegovega papeštva kličemo vsi:

Za Te živeli, za Te molili
Bodemo, bodemo vsi,
Tebe naš Oče, Tebe naš Leon,
Bog naj še dolgo živi!

Nemiri v Makedonji.

Turške grozovitosti nad kristjani. Med kristijani v Makedonji že dolgo vre radi grozovitosti Turkov. Moritev, pobijanje, ropanje, onečestevanje krščanskih dev in žen, oskrunjevanje mrtvecev je na dnevnem redu. Vstasi se vedno bolj množijo ter se zbirajo na raznih krajih. Vsaki dan pride do spopada med vstasi in turskimi vojniki. Arnavti so v Novem Pazarju na srbskem pokopališču izkopali truplo Borislava Pavloviča in ga razsekali na drobne kosce. V občini Tikveš pri Solunu so Turki poklali 30 kristjanov. Albanci so v gozdu napadli Srbe s Kurelišta, in 15 ranili. Albanci so oropali celo Dorbogomilo. Turški vojniki so oplenili srbsko cerkev v Novem varošu. Senico so oropali. Kristjanom iztikajo oči,

režejo nosove in ušesa, mučijo jih na najgrozovitejše načine.

Kaj bode? Države zahtevajo od sultana, da napravi red in mir, da uvede določene preosnove v Makedonji. Vsaki premembi pa se vstavlja Arnavti, katerih se turška vlada boji. Turčija sama mesto napravi red začela se je oboroževati. Dan za dnem kliče vojaštvo pod orožje, sedaj ima že v Makedonji in ob bolgarski meji nad 240.000 vojakov zbranih. Noč in dan se kuje orožje, v inozemlju so naročili veliko število pušk.

Kaj pa druge države? Vse države, ki so interesirane na Balkanu, se pripravljajo. V Avstriji je vse pripravljeno za mobilizacijo. Vojaštvo se po noči za poskušno kliče pod orožje. Rezervni častniki so dobili nalog, da naj bodo pripravljani. V Ljubljani so dobili kovači vprašanje, koliko konj bi zamogli podkovati v najkrajšem času. Tudi čencilci konj so že določeni. — Naša mornarica je do cela pripravljena. In kakor pišejo listi, odpluje, ako ne prenehajo nemiri, pred S-lun. —

Rusija se tudi pripravlja. Vse kupčijske ladje v Črnem morju morajo biti na razpolago za prevažanje vojaštva. Tudi Bolgarija in Srbija se oborožujeta.

Kakor vidimo v Makedonji vre in vre in danes ni več dvoma, da spomladi tudi zavre.

Politični pregled.

Državni zbor. — Konverzijska predloga. Ker so Čehi opustili obstrukcijo proti predlogi glede konvertiranja 4-2% državne rente, je bilo v torek prvo branje te predloge ter se je ista odstopila proračunskemu odseku. Dotična vladna predloga pa nikakor ne določa meje, do katere sme finančna uprava znižati državne obresti. Večina govornikov je povdarjala, da vlada sedanjo obrestno mero od 4-2% nikakor ne bi smela znižati po 4%, ker bi drugače preveč oškodila mesta, občine, cerkve in druge razne moralne zastope, ki imajo po večini njih imetja naložena v državnih obligacijah.

V četrtkovi seji se je na predlog Kathreina nujno razpravljalo o konverzijskem zakonu in zakonugledé meničnih protestov. Oba zakona sta bila vsprejeta v vseh treh branjih. Konverzija se izvrši na 4%, torej obresti znižajo za 0-2 odstotka.

Novo vojno predlogo je vojni odsek poslanske zbornice vsprejel z 18 proti 14 glasovi. Za predlogo so glasovali zastopniki ustavovernega veleposestva, nemški liberalci in nacionanci, konservativni veleposestniki, Poljaki, jeden nemški konservativci in jeden član moravskega centra. Proti so glasovali: krščanski socialisti, Čehi, Vsenemci, jeden nemški konservativci, Jugoslavlani in jeden socialisti. Korajžni in srđiti opozicijonci Italijani so jo hrabro pofulirali, in jih bilo pri seji.

Novi poslovnik za zbornico. Odsek za preosnovo poslovnika je imel sejo. Sklenili so izvoliti pododsek 16 članov, kateri naj sestavi določbe, ki bodo 1. zagotovile parlamentarno npravnost in red, 2. predsedniku dajale več oblasti in 3. varovale parlamentarno prostost, omejevale razne zlorabe, pa vendar dopuščale temeljite razprave. Novi pododsek se je prepričal, da je še preokoren. Zato so izvolili nov pododsek 5 članov. Tako smo tedaj gotovi, da stvar zaspí do prihodnje obstrukcije.

Katoliški učitelji pri Körberju in Hartlu. — Deputacija katoliškega učiteljskega društva za Avstrijo je bila v petek pri min. predsedniku in naučnem ministru. Vložili in priporočili so prošnjo za zboljšanje gnotnih razmer. Pri tej priliki je izjavil naučni minister, da v nastopu katoliškega učiteljstva ni opaziti onega nemirnega duha, ki se žal opaža na drugi strani.

Dopisi.

Iz Črnič. — Zadnje nedeljo predaval je tukaj gosp. potovalni učitelj A. Štrekelj iz Gorice o živinoreji ter o ustanovitvi mlekarjske zadruga, ki se namerava tukaj ustanoviti. Predavanje, katerega se je udeležilo obilo tukajšnjih kmetovalcev, je bilo jako podučljivo in temeljito. Razlagal je g. predavatelj, kako se mora ravnati z govejo živino, kakšni naj bodo hlevi, kako je ravnati z mlekom, priporočal zlasti pred vsem snažnost pri živini, ter opozoril na napake in nemarnosti, ki se v tem oziru marsikje nahajajo. Nazadnje je priporočil ustanovite

mlekarjske zadruga v Črnicah. ter nasvetoval, naj bi zadruga vozila mleko v Gorico, kjer bi ga lahko mnogo dražje oddala. Posamezni kmetovalci tega ne zmorejo, ker je mesto malo predaleč, z združenimi močmi pa se to lahko stori. Hvala lepa g. predavatelju za trud in podučno predavanje!

Po predavanju oglasilo se okoli 25 posestnikov svoj pristop k mlekarjski zadrugi, ki so si zbrali takoj pripravljavni odbor, ki naj stori nadaljne korake. Mi bi k osnovanju te prekoristne zadruga nasvetovali občinarjem pred vsem složno delovanje brez ozira na kako stranko, ker le potem bo stvar dobro uspevala. Če bi pa hotel kdo pri tem imeti kake posebne strankarske namene, kar se je žal pri volitvi pripravljavnega odbora opazilo, ko se je mej drugimi volilo, oziroma narekovalo, v odbor dva najhujša liberalna agitatorja iz Malovš in Gojač, ki imata pri ljudstvu prav malo zaupanja, ne bo gotovo to v korist zadrugi. Pomisljijo naj naši kmetovalci, da je „napredna“ stranka nasprotnica takih zadrug, kar je pokazal njen vodja dr. Tuma sam, ko je v deželnem zboru v zvezi z Italijani glasoval proti podpori mlekarju Bovške mlekarjske zadruga. Upajmo torej, da se pri prvem občnem zboru popravi, kar se je v nedeljo zagrešilo.

Št. Viška gora, 13. febr. 1903. — V 11. št. letošnje „Soče“ se je neki dopisnik, o katerem dvomim, da bi bil še Št. Viško gorske planote, kaj ljubeznjivo spomnil moje osebnice. Javno ga zato zahvaljujem, in sicer iz sledečih razlogov:

1. Naslavlja me z: „gospod nunc“.

2. Pribil me je klerikalcem — „na čelo“.

3. Pripisuje mi neko „misijo“, katero sem „prav pridno ubral“.

4. Ima me za muzikaličnega, ker pravi, da mi „bode gotovo še dalje po ušesih zvenelo“.

5. Trdi, da sem ljudstvo na Gori v treh mesecih tako „zapeljal“, da mu kar diktiram „obč. moze“.

6. Vrhu vsega tega pa še priznava, da mi še več — časti — „šikalo“.

Omamljen od toliko „virha“, napijem sam sebi in zakličem: „Živel gorski „nunc“ klerikalcem „na čelo“, „priden misijonar“, — muzik, ki mu po ušesih zveni, — „občinski diktator“, — kateremu pa še več „šika“.

Kovačič Ivan,
župnik.

Slap ob Idriji. — „Društvo treznosti“ uspeva pri nas izvrstno, če tudi je še le v povojih. Število udov se množi, kakor gobe po dežju, odkar smo dobili dovoljenje, da smemo udje nositi društvene znake, namreč — rude če nosove. Na pepelnico sredo t. l. točno ob 8. zjutraj bo slovesno blagoslavljanje društvene zastave, ki je iz težke kineške svile in je okrašena s sliko — impozantnega mačka. —

S Št. Viškogorske planote. — (Travestija po „Cokli“ št. 11. t. l.) Odkar se vrše obč. volitve, še ni bilo tako burnih, kakor letos. Liberalci, njim na čelu seveda veleučeni alfabet g. Vogrič, kateri je že veliko mesecev in let tukaj in pozna ob času volitev vse bajte celega kraja, so bili napeli vse svoje moči, da bi si pridobili zmago nad klerikalci in ohranili na županskem stolcu nekega „svetovno-proslulega“ evangelista, ki ima v tej stroki „strahovite“ zmožnosti in še preveč energije, ter ga ljudstvo na Gori, kolikor ga je „tuma stega“, v zvezde kuje. Kakor povsodi, tako so i tukaj liberalci volilce farbali z „vse mogočimi“ (!) lažmi in obrekovanjem klerikalcev. Strašili so jih z novimi orgljami, z novimi zvonovi, z novimi klopni in z lesenim tlakom v cerkvi, z robotami pri zidanju nove sodnije v Cerknem in z lanenim semenom, katero razpečava tukajšnje liberalno „Bralno društvo“ mej ljudi v podobi „svinjskih jezikov“. — Slo jim je i tukaj samo za — „blagorkomuna“. — Da se niso strašili i drugih nepostavnih sredstev, podkupovanja itd., je več kot gotovo, saj se ne samo sliši, ampak tudi vidi pri več naših hišah pobite šipe in s kamenjem obdelane hrble in glave naših volilcev. Žugali so s poboji in nožičkami ter zapeljane in z žganjem omamljene mladeniče gonili v temno noč agitirat za — petega evangelista.

Že odkar je naprednjakom izpodletela zmaga ob priliki dež. zbornskih volitev, so se pripravljali vedno očitno na občinske volitve. Letošnja razdelitev

občinskih pašnikov je bila doseadanemu županu le sredstvo, ki bi mu imelo ohraniti prijatelji županski stolček. — Zadnje tri tedne pred volitvami so jo naprednjaki dan za dnevom mahali od kraja do kraja ter silili volilce na volišče za njih tuma stega stvar. Zadnji teden pa niso imeli ljudje niti po noči miru pred temi nadležnimi sovami. (Naprednjaki trde, da letajo po noči tudi „kavke“.)

Vendar bi se bilo dne 21. pr. m. pri volitvi v III. razredu sijajno pokazalo, da imajo klerikalci na Gori v tem razredu ravno toliko ali pa še več moči kot liberalci, ako nam ne bi bila v zadnji noči s „Primorcem“ in „šnopsom“ zastrupljena napredna družal toliko volilcev pobrala in zakrivila, da se nam je drugega dne čez polovica volilcev odtegnila volitvi. Tu so številke: v predvečer imeli smo 110 volilcev gotovih, drugi dan nas je pa šlo na volišče 87! — Od teh, kakor pravi „Cokla“, jih je pa volilo samo 42. Iz tega je razvidno, da ni treba, da bi se nam tudi v tretjem razredu blače tresle. Liberalci so po tej posilni zmagi z III razredu upali na zmago še v drugih dveh razredih in udarili so jo na volilce II. in I. razreda. Samo po enega volilca I razreda šla je karavana naprednih Beduinov, sestojeca iz enega konja in osmih mož. A ta volilec ni hotel več priti „petemu evangelistu“ brk vihat, ampak je ostal doma na peči. Zmagali so res liberalci tudi v I. razredu, toda le z enim postavnim glasom. — Računimo! Vseh volilcev v I. razredu je 41. Od teh jih ni volilo pet, in sicer: tukajšnji g. učitelj, ker je bil vsled glavarstvenega odloka izčrtan iz imenika; in še štirje drugi možje. S pooblastitvom Neže Feltrin volil je povsem nepostavno Peter Bremec iz Zakraja. Tega glasu ne štejemo. Tako odpade šest glasov, ostane jih še 35. Od teh smo jih imeli mi 17, kar priznava tudi „Cokla“, naprednjakom jih pa ostane še 18. Tako je tudi komisija označila izid volitve; če je pa dan potem drugače ukrenila, bo to že zapečatilo c. k. namestništvo v Trstu.

Ta odločilna bitka je bila 22. jan. popoldne. Na obeh straneh se je gibal pravi „Cokla“, ker če ne bi se bilo gibal, ne bi se bilo moglo priti nikamor, posebno pa ne z Vojskega na Goro. Prišli so na volišče kar trije „nunci“, katerih pa ni bilo nič lepo videti; zato jih pa ni hotel „velezeleni“ stric Dolef še Slapu fotografirati skupno z napredno „tele-genco“. Kar je pa liberalcem najbolj pri srcu, je to, da so se morali tudi trije „nunci“ gibati, ako so hoteli priti na volišče; drugače bi bil namreč eden ostal v Trebuši, drugi v Šebreljah, tretji pa v župnišču na Gori.

Sedaj pa vdari „Cokla“ na posebno visoko struno. Čujte: „Ob dveh popoldne je zadonel klic pričetka (!) in ob štirih popoldne se je bitka končala s porazom klerikalcev. Rezultat: naprednih glasov 20, klerikalnih 17 (reci: laž, ki klatai zvezde). Ko so klerikalci videli, da se je komisija z odobrenjem pooblastila Neže Feltrin regimentno blamirala, „odkurili“ so jo nekateri laških nog in veselih obrazov, ker jim ni bilo treba čakati zaključka volitve. Brez skrbi so lahko poslali takoj v „Primorski List“ vest, da so zmagali naprednjaki v I. razredu z enim samim borim glasom večne. —

Klerikalci so vložili vtok proti volitvam, ker ne morejo dopustiti, da bi v 20. stoletju taki komisarji s postenimi volilci norce brili. — Capito, paron Mičel! — Liberalci so šteli Št. Viško goro za svojo trdnjavo, a varajo se korenito. Liberalno kljuje že kašlja tudi na Gori, para ima naduho; nič ne pomagajo načela, ne stvar. — Vedno manj bo tukaj onih, katerih vera ima le dva člena: 1. Velik je Kramarjev Drejc. 2. In korporal Matevž je njegov prorok.

Mi smo naprednjaki
Hujši, kot Kozaki,
Lezemo kot raki
V dobrem le nazaj.

Iz Šebrelj. — Dne 2. februarja 1903 imela je naša posojilnica svoj redni občni zbor, na katerem je bil predložen račun za leto 1902. Iz računa in poročila spoznali smo, da goriška „Soča“ ni in ne postane še pravi prerok, ker nam je po zadnjem računu za l. 1901 prerokovala, da je neizogiben krah radi zaostalih obrestí. Zdaj pa smo se prepričali, da so te obrestí večinoma vse potrjane, le malenkostna svota je še zaostalih.

Posojilnica je imela v letu 1902 okoli 126 tisoč prometa in nekaj čez

700 K dobička. — V nadzorstvo so bili izvoljeni: Josip Hacin predsednik, Janez Vojska, Jožef Vojska nadzornika. V načelstvo: Janez Rjavec načelnik, Anton Rejcek tajnik, Mihael Kragej, Jožef Pogon, Matevž Lapanja, odborniki. Priporočamo novemu odboru naj krepko deluje v blagor in prospeh prepotrebnega zavoda.

Član.

Iz Branice, dne 12. febr. 1903. (Izv. dop.) — (Odgovor na nesramen napad v 6. št. „Primorca“ z dne 6. t. m.) — Ker me je podpisana opozorilo te dni „Obrambno društvo“ v Ljubljani na napad brezobzirnega „liberalnega“ lističa „Primorca“, v dopisu pod zaglavjem: „Iz Branice, na Svečnico 1903“, ne morem si kaj, da bi tej občeznani lažitorbi tudi v Vašem resnicoin pravicoljubnem listu ne odgovoril. — Ne bom pa zavračal znane „pogrete rihte“, katera je bila že svoječasno tudi v „Gorici“ temeljito ovržena z sijajno zanjico od 57 glasov proti 3 in z javnim zadoščenjem pred cerkvijo. Dotični dopisnik — s svojimi le 2—3 „liberalnimi“ pristasi — naj pa pometa rajše pred svojo hišo in v svoji hiši, kjer ne manjka smeti ne gnoja, o katerem pa nočem tu razpravljati. Kakor je resnica, da se zamore iz istega voska narediti lep angelj ali grd hudič, v katere bitja „liberalci“ kot prostomisljaki v svoj kvar ne verujejo, taka je tudi s papirjem, da se da nanj napisati kakršne koli laži in obrekovanja. Eno takšnih grdih očitnih laži je sprejel isti „Primorec“ od znanega dopisnika iz Branice, ki diši dvakrat po smoli, in „kdor pa za smolo prime, se osmoli“, pravi pregovor. Največa in vpricho vse te občine očitna laž je nesramno brezobzirno očitjanje, da sem „djal se v lenobo“, popustivši že 3 mesece šolski pouk, in ne radi boleznim. Liberalci pa so podobni v tem „lažibožcem“ ali malikom, „ki imajo oči pa ne vidijo in ušesa pa ne slišijo!“ Znanega dopisnika pa gotovo ni moglo biti v tukajšnji cerkvi 27. nedeljo po binkoštih (23. nov. l. l.) ko sem med razlaganjem krščanskega nauka moral se umakniti v žagrad, kjer sem padel v omedlevice, da sta me morala nesti dva moža v župnišče, kamor je vrel verno ljudstvo iz cerkve, misleč, da me je zadela kap, ter je v strahu pričakovalo izid omedlevice. Dobre pol ure** visel sem podpisani med življenjem in smrtjo; dušila me je sapa ter trpel sem hude muke, katerih bi ne privoščil niti najbolj zagrizenemu „liberalcu“ in tudi ne istemu dopisniku „Primorca“, ki je menda v istih dneh se vrnil iz svojega pohajkovanja — ali dela ne vem — kakor sem slišal praviti. Ljudstvo je deloma stalo okoli župnišča in v župnišču in okoli podpisanega nezavestnega; mnogi so se solzili gledajoč moje hude muke, ko sem položili na posteljo. V tem mojem kritičnem položaju je hitel naš dobri krajni šolski predsednik g. Al. Sorta na svojem biciklu v 2 uri oddaljeno Vipavo po okrožnega zdravnika, spretnega gosp. dr. P. Lučiča, Hrvata Dubrovničana, ki je pa mogel dospeti semkaj še le z mrakom istega dne. Preiskavši me natanjko, konstatoval je težko sapa vsled srčne hibe ter mi predpisal zdravila v polajšanje bolečin. Tedaj mi je prepovedal tudi šolski pouk in pridiganje v cerkvi. Vkljub tej prepovedi pa sem hotel in sem še 2 dni šolo držal; ker sem pa videl, da ne gre in da mi je huje, sem moral opustiti šolo.

Razumnim pa naj tudi poleg tega še to na uho povem, da ravno radi svoje že dalj časa trajajoče bolehnosti v prsih, sem se bil že z začetkom šolskega leta 1902—03 ustmeno in pismeno pri c. kr. okr. šolskem svetu v Sežani odpovedal šoli. Vsled tega me je pa isti naprosil z dne 30. avg. 1902 štev. 1805 o. š. sv., dobesedno tako-le: „Da je c. kr. okr. šol. svet v seji 27. avgusta t. l. z obžalovanjem vzel na znanje moje bolehnost itd. ter sklenil z ozirom na pomanjkanje učiteljskega, da naprosi preč. g. kurata, da bi nadalje podučeval vsaj 2 uri na dan predmete ljudske šole proti letni remuneraciji 300 K (preje 500 oziroma 600 K za 4 ure na dan) itd. Na to sem c. kr. okr. šol. svet v Sežani obvestil, da sprejemam pogojno dokler bom mogel poučevati, kar je isti z dne 5. sept. l. l. štev. 1881 o. š. sv. vzel na znanje.

* Kako in kaj naj pridigujem, o tem naj „liberalci“ le molčijo, ker so očitni sovražniki resnice, ki jih bode v oči; saj še najpotrebnejših resnic ne vedo ali ne verujejo! Pis.

** Po minuli pol uri sem še le prišel k sebi; močili so me s kisom in vodo. Na to se je ljudstvo veselo in potolaženo razšlo na dom. Pis.

Brž pa, ko sem moral opustiti prostovoljno sprejeti naproseni pouk v šoli, sem to takoj 4. dec. l. l. št. 55, javil isti šolski oblasti, ki je z dnem 9. dec. 1902 odposlala — pod štev. 2500 o. š. sv. —, kar naj navedem zopet dobesedno: „Poročilo od 4. sept. t. l. št. 55, glede boleznim tamošnjega kurata č. g. M. V. in pomožnega učitelja, jemljem obžalovaje na znanje in oproščam gospoda od pouka za časa njegove boleznim“ itd. Preds. Rebek, l. r. — Dalje me je prišel obiskat v boleznim c. kr. okr. šol. nadzornik g. M. Kante dne 13. dec. l. l. ter mi je izrazil svoje sočutje radi moje resne boleznim in ob enem mi je sporočil tudi sožalje okr. glavarja in predsednika c. kr. okr. šolskega sveta blag. g. Ant. Rebeke, katerima bodi za to njih sočutje tu zahvala izrečena.

Razodnim iz resnicoljubnim domoljubom in cenjenim čitateljem „Gorice“ pa naj h koncu še to pripomnim, da tudi ne glede na svojo bolehnost bi bil vreden in potreben počitka, ker pastirjem zvesto po svojih močeh že 38 leto ter poučujem v šoli 18 leto, ter sem že v 63. letu svoje dobe, med tem ko je večina mojih sošolcev, zlasti v svetnih stanovih, umrla, ostali pa žive v zasluženem pokoju, ter vstrajam vkljub svoji bolehnosti in nevolji „liberalcev“, ki ljubijo temo in laž, na svojem mestu. Iz tega se vsakdo vnovič prepriča o debeli pmeti „liberalcev“ — nazadnjakov!

M. Valer, kurat-učitelj.

* Vkljub moje boleznim pa ni res, da je bil opušen šolski pouk 3 mesece, ampak le dva meseca. Vse torej sama laž in grdo žaljivo obrekovanje. K sreči pa, da „liberalnemu“ dopisniku in „Primorec“ nihče ne veruje! Pis.

Vabilo k družbi sv. Mohorja.

Zopet se približuje čas, ko treba odposlati nabiralne pole za družbo sv. Mohorja družbenemu odboru v Celovec! Iskreno zato vabimo cenjene svoje rojake, drage Slovence in Slovenke, širom naše slovenske domovine, a tudi vse one, ki prebivajo in si iščejo kruha izven domačih mej, da se zopet vpišejo v našo družbo!

Vsak Slovenec, vsaka Slovenka štej si v sveto versko kakor narodno dolžnost, biti ud tej naši družbi, ki v lepi vzajemnosti zbira pod praporom sv. Mohorja in Fortunata vse sloje in stanove našega naroda, ki po svojih knjigah skrbi za vsestranski duševni napredek slovenskega naroda, kateremu podaja obilo zdravega pouka in kratkočasnega razvedrila.

Deluj torej vsakdo na to, da pristopi Mohorjevi družbi. Častite poverjenike iskreno prosimo, da zopet prevzamejo mnogokje sicer težavni, a povsod hvaležni posel nabiranja družbenih udov. A tudi vsak ud si štej v dolžnost delati za vsestranski napredek naše družbe in ji pridobiti čim največ novih članov! Z družbenimi močmi delajmo na to, da bo družba napredovala in procvitala i v bodoče, da bode po njej romalo tudi letošnjo jesen čim največ lepih knjig v vse kraje, koder bivajo Slovenci.

Nabiralne pole z denarjem naj se odboru določijo do dne 5. marca. Mnogo truda, sitnostij in nepotrebnih stroškov povzročajo nam tisti, ki nam ne določijo ob pravem času udnine!

Posamezne ude in take kraje, ki nimajo 15 udov, pa prijazno opozarjamo, da morajo po družbenih pravilih letnini (2 kroni) dodati še 40 vinarjev za upravne stroške, namreč za zavoj, spremnico s kolekom, delo itd. Seveda morajo potem poštnino, ki znaša veliko več, še sami plačati.

Mili Bog naj blagoslovi naše delo in geslo za Mohorjevo družbo bodi: „Ne nazaj in navzdol, marveč vselej najprej in navzgor!“

Novice.

Petljudvajsetletnico vladanja Leona XIII. obhajali bodemo v naši škofiji slovensko prvo postno nedeljo (1. marca) in sicer v tem redu:

1. Dne 28. februarja zvečer se po vseh cerkvah z daljšim slovenskim zvonjenjem naznani začetek slovensosti.

2. 1. marca bode po vseh cerkvah slovenska sv. maša s primernim govorom. Po sv. maši zahvaljna pesem pred izpostavljenim Najsvetejšim.

3. Priporoča naj se vernikom Petrov novič.

† Nadvojvodinja Elizabeta. — V soboto zjutraj je umrla na Dunaju v starosti 72 let nadvojvodinja Elizabeta, mati španske kraljice Marije Cristine.

Tržaški škof Nagl se je mudil 16 t. m. v tukajšnjem centralnem semenišču ter prisustvoval izpitom svojih bogoslovcev.

Namestnik grof Goëss se je mudil v petek v Furlaniji in se je z odposlanci ministerstva notranjih zadev udeležil obhoda rek Soče in Tera.

Umrl je v Celovcu montanistični nadzornik Anton Tschebul v 64. letu svoje dobe. Tschebul je svoječasnno delal načrte za goriški vodovod.

Včeraj zjutraj pa je umrl č. o. Mavricij Kukovič v kapucinskem samostanu v Gorici. N. v. m. p.!

Umrl je v Sežani v četrtek konzistorijalni svetnik in vpokojeni c. k. kapelan preč. g. Edvard Legat. Pogreb se je vršil včeraj.

Umrl je 16 t. m. v Gorici gosp. dr. Martin Keršovani v 60 letu svoje dobe. Pokojnik je bil znan kot dober zdravnik. Bil je več let primarij v tukajšnji bolnišnici usmiljenih bratov. N. p. v. m.!

Premeščenje. — Podpredstojnik tukajšnje bolnišnice usmiljenih bratov g. Horak je premeščen v Tešin.

Za slovensko sirotišče v Gorici. — Za „katoliško društvo detoljubov“ oziroma za slovensko sirotišče so darovali: P. n. J. Kosec, žup. 1 K 20 v., Ana Keber 5 K, M. M. 1 K, Anton Jug, vikar, 2 K.

Za „Alojzijeve“ je prejela naša uprava 20 K od g. S. P. v Breginju.

Učiteljsko in mi. — Odbor učiteljskega društva za goriški okraj objavil je v zadnji „Soči“ odgovor na članke v našem listu. Njega odgovor nas prav nič ne plaši. Vprašamo samo, zakaj se g. odborniki niso podpisali, da bodemo vsaj vedeli, ali so res vsi odborniki podpisali, ali je samo znani gospodsklamfal odgovor in ga pod firmo odbora objavil v „Soči“. Sicer pa bodemo še pisali, in bode slavni odbor učiteljskega društva imel še priliko objavljati svoje izjave, ako mu bode ljubo. Zahvalijo pa naj se gospodje dr. Tumi, ki jih je v dož. zboru ponovno proglašal za poklicane voditelje naroda, pa jih sedaj že pošilja v socialistični tabor. Gospoda vse vaše izjave nas ne oplajajo!

Sklep prvega šolskega poluleta. — 14 t. m. so končale tukajšnje srednje šole ter c. kr. vadnica svoje prvo šolsko polulete. Vsprihi kolikor na gimnaziji toliko tudi na realki so baje jako slabi. Ne rečemo, da ne bi bila na teh slabih vseh kriva deloma tudi malomarnost učence se mladine, ali glavno krivdo na teh slabih vseh jih ima, in tega ne more nikdo tajiti, nemška komanda, katero mora prenašati avtohtonno slovansko in italijansko prebivalstvo Primorja. Skrajni čas bi bil, da se otresemo te nesrečne, neopravičene in nikjer utemeljene nemške komande in zato bi morali z vso odločnostjo skrbeti zastopniki slovanskega in italijanskega prebivalstva v Primorju.

Sestanek slovenskega krščanskega časnikarstva bo dne 16. in 17. marca v Ljubljani. Namen mu bo, praktično izvesti resolucije, ki so bile sklenjene gledé časnikarstva na II. slovenskem katoliškem shodu in na shodu slovenskih nepolitičnih društev. Posamezna uredništva dobe za svoje dopisnike vstopnice. Oni, ki se torej žele udeležiti tega važnega shoda, naj naznani svojo udeležbo ali uredništvu „Slovenca“ ali pa našemu uredništvu. S shodom bo združen tudi podučeni kurz. Predlogi in želje o organizaciji slovenskega krščanskega časopisja naj se pošiljajo uredništvu „Slovenca“ do dne 5. marca t. l.

Novi vodnjak. — Mestna uprava je sklenila, da se napravi vodnjak na cesti proti pokopališču.

Ogenj. — V torek ob 11 $\frac{1}{2}$ zvečer je g. Andrej Martinuzzi, stanujoč v ulici Mattioli št. 16, prebrnil petrolejko. Vnele so se tapete in ogenj se je razširil po pohištvo. Na pomoč prihiteli sosedje so ogenj udušili. Škode je okoli 600 K.

Dve posodi za mleko ukradel je nekdo z vozička Katarini Vižintin z Rupe. Izvršil je to ob belem dnevu na javni ulici.

Samomor vojaka. — 11. t. m. popoldne se je ustrelil v vojašnici na Travniku desetnik France Skober.

Potres. — 16. t. m. ob 9. uri zvečer se je čutil močan potres s podzemljskim bučanjem od severo-zahoda proti jugovshodu.

Na zidarski šoli v Renčah je na mesto pok. g. Antona Bajca imenovan

definitivnim voditeljem g. Rudolf Vižintin, in drugim učiteljem g. Urh Pavlica.

Porotne obravnave. — V četrtek je sedel pred porotniki Jožef Baiz iz Romansa, obtožen nenravnih dejanj. Obsojen je bil na 8 mesecev trde ječe s postom vsaki dan.

V petek je imela biti pravda treh Ajelcev proti Jož. Pontonu radi žalitve potom tiska. Stranke so se poravnale.

Nogo je zdrobilo A. Komavliju težko železo, ko je delal na mostu pri Barki.

Dražba del za braniško cesto. — Dne 21. t. m. se oddajo na javni dražbi, ki se bo vršila pri tukajšnjem okrajnem glavarstvu ostala dela za braniško cesto. Vsa ta dela so proračunjena na 16203.04 K. Dela se oddajo v treh oddelkih. Dotični načrti in pogji se nahajajo pri stavbinskem oddelku tukajšnjega glavarstva Pismene zapečatenone ponudbe, podajo se lahko do 12. ure popoldne istega dne, ko se vrši dražba.

Nesreča. — V Rihembergu pred krčmo pri „Bregarju“ se je pripetila velika nesreča. Trinastletnega dečka Antona Vidmarja je udaril konj s kopitom v trebuh tako nesrečno, da je drugi dan umrl. Zdravnik je v mrtvašnici otroka raztelesil in našel, da mu je konjsko kopito dve črevesi pretrgalo.

„Napredno“ sadjarsko in vlnarsko društvo v Rihembergu je imelo dne 15. t. m. občni zbor. Dosedanji predsednik g. Ivan Colja je odstopil. Nadomestoval ga bode začasno podpredsednik Alojzij Kodrič. G. Colji se gotovo dozdeva, da bode društvo tudi brez njega napredovalo, ker so v odboru zastopani sami „naprednjaki“. Na zboru sta govorila g. Maks Ličen in g. Anton Možina. Poslednji je povdarjal, da si mora društvo, ako hoče uspevati, pridobiti kot ude osebe, ki imajo v občini kaj ugleda in vpliva. Prišlo ni do nobenega sklepa. Vpisal se ni vnovič nihče. Ko so ljudje odhajali od občnega zbora, so govorili: „Kmalu bo zaspala ta napredna politika!“

Mi bi želeli, naj bi se odstranile iz odbora osebe, ki vganjajo pri tem gospodarskem društvu „politiko“ in naj bi vstopili ugledni, pridni in razumni kmetovalci.

Iz Povirja nam poročajo, da so volitve starešinstva v tretjem in drugem razredu prav dobro izpadle. V prvem razredu pa so si magnati dovolili svoj špas ter volili take, ki zato pač niso sposobni. Tako se bogatini norčujejo iz revežev.

Marljiva družba v Kamujah priredi v nedeljo 22. t. m. popoldne ob 3 $\frac{1}{2}$ v šolski dvorani slavnost v spomin 25 letnega vladanja sv. Očeta Leona XIII. s petjem in igro „Sv. Neža“.

Vabilo k veselici, katero priredi „Narodna čitalnica“ v Cerknem dne 22. februarja 1903, v prostorih g. And. Kobal-a. Vspored: 1. M. Farkaš: „Serenada“, izvaja tamburaški zbor. 2. J. Laharnar: „Kadar zora se čez gore...“ mešan zbor. 3. J. Strauss: „Spomladno cvetje“, tamburaški zbor. 4. Zamejski: „Slovanski dan“, deklamacija. 5. F. S. Vilhar: „Bojna pjesma“, možki zbor. 6. Farkaš: „Za god“, tamburaški zbor. 7. H. Sattner: „Detetu“, mešan zbor. 8. G. Bevk: „Humoristični potpourri“, tamburaški zbor. 9. „Bucek v strahu“, burka v enem dejanju. Spisal Rado Murnik. Osebe: Tone Bucek, mešan in hišni posestnik. Gospa Buca, njegova žena. Marinšek, uradnik. Pinčič, pisatelj. Baraba (postopač). Kraj: Ljubljana. — Čas: sedajnost. 10. Tombola. 11. Prosta zabava. Pri prosti zabavi igra tamburaški zbor. Začetek ob 7. uri zv. Vstopnina za nende 40 vin., udje prosti. K obilni udeležbi uljudno vabi Odbor.

V Hruševici na Krasu je dne 12. t. m. umrla gluhonema ženska, stara 83 let. Pustila je gluhonemo sestro, staro 97 let, koje dnevi pa se tudi blizajo koncu. Obe sta živeli v silni revščini.

Namesto v Ameriko v smrt. — V neki jami blizu Bazovice so našli mrtvo truplo. Mrtvec je bil 60-letni Ivan Kovač. Dne 24. avgusta min. leta se je bil oddaljil od doma in dejal, da gre v Ameriko.

Za kratek čas.

Splačal jih je. — (Resnična dogodba.) Neki kosmati barantavec z bodečim blagom je s pomočjo svojega „naprednega štaba“

dajal ljudem „zaljive priimke“. Zaljeni, kojemu so dali priimek, moral je navadno plačati za 4 litre kuhane vina za „krst“. Tak „krst“ so večkrat izvršili, in cela družba je dobro pila na račun prizadetega. Nekega dne so vzeli na piko sivo-nasega starčka, pobožnega moža. Zato so ga „krstili“ za vikarja. Ves potrt se je ubogi starček udal njihovej zahtevi in plačal 4 litre kuhane vina. Prosil jih je samo dovoljenja, da sme kot „vikar“ spolnjevati dolžnosti svojega stanu. Med bučnim smečom so mu tudi dovolili. Prebrisan starček pa jih je navil. Vzel je iz žepa svoj molek ter glasno začel moliti sv. rožni venec ter molil in molil, dokler ni zmolil vse tri dele sv. rožnega venca. In vsi so morali moliti za njim, oči pa so jim vhašale na kadeče se kuhano vino. Še le po preteku ceje ure bili so rešeni ter si mogli „piko“ odmočiti. Ta jih je pač splačal, da bodo pomnili, kedaj so se iz krsta norčevali.

Tržne cene.

Za 100 kg.

Kava: Santos . . .	K 190—	do 200—
„ Sandomingo „	240—	260—
„ Java	240—	260—
„ Portorico . . .	260—	280—
„ Ceylon	320—	360—
Slakdor	88—	89—
Špeh	160—	180—
Petrolij v sodu . .	32—	33—
„ „ zaboju	10 50	11—
Maslo surovo . . .	170—	190—
„ kuhano	200—	220—
Otrobi debele . . .	10 40	12—
„ drobne	10 40	11—
Turšica stara . . .	16 40	17—
„ nova	15—	16 60
Oves	15—	18—

Moka ogerska:

št. 0 K 28—	št. 1 K 26 80	št. 2 K 26 20
„ 3 „ 25 80	„ 4 „ 25—	„ 5 „ 24—
	št. 6 K 22—	

Naznanilo!

Podpisani **krojaški mojster** naznanjam slav. občinstvu, da sem odprl **ново delavnico** v lastni hiši **na Kolehah št. 205 f i Kojskem**. Izvršujem vsakovrstne obleke ter imam v zalogi raznega sukna, tkanine in izgotovljenih srajc.

A. Mavrič, krojač.

Krojaška mojstra

Čufer & Bajt

v Gorici, ulica sv. Antona št. 7
v hiši g. Jerneja Kopača
izdelujeta

vsakovrstne obleke za moške
po meri, bodisi fine ali pa
priproste.

Priporočata se svojim rojakom
v Gorici in na deželi, posebno pa
č. duhovščini za obilna naročila.

PETER COTIČ

čevljarški mojster

v Gorici, Gosposka ulica št. 14.
priporoča svojo delavnico.

Podpisani priporoča slavnemu občinstvu v Gorici in na deželi svojo

prodajalnico jestvin.

V zalogi ima kave vseh vrst, različne moke iz Majdičevega mlina v Kranju, nadalje ima tudi raznovrstne pijače na primer: francoski Cognac, pristni kranjski brinjevec, domači tropinovec, fini rum, različna vina, goršice (Senf) Ciril-Metodovo kavo in Ciril-Metodove užigalice. — V zalogi se dobé tudi testenine tvrdke Žnidaršič & Valenčič v Ilirski Bistrici, ter drugo v to stroko spadajoče blago. — Postrežba točna in po zmernih cenah.

Z odličnim spoštovanjem

Josip Kutin,

trgovca v Semeniški ulici h. št. 1.
(v lastni hiši.)

15%

pod navadno ceno
razprodaja

radi poznega zimskega časa

J. Zornik

Gorica, Gosposka ulica 7,

vse zimsko blago, kakor n. pr. krasne volnene šerpe, rute, podobele, vsakovrstno Jaegerperilo, rokavice, nogavice, bluze, volno, kožuho vino, zimske čevlje itd. — **Nikdo naj ne zamudi te lepe prilike za ceni nakup!**

Nova delavnica cerkvenih posod in orodja.

Gorica, magistratna ulica št. 8.

Podpisani vsaja si naznaniti preč. duhovščini, da je odprl novo delavnico cerkvenih posod ter se priporoča za naročbe svečnikov, svetilnic itd. v vsakovrstni kovini in v vsakem slogu po najnižjih cenah.

Ker še nima ilustrovanih cenikov, pošlje po želji preč. duhovščini obrise raznih posod in orodja.

Priporoča se tudi za popravljanje rabljenih reči, jih zopet posrebi in pozlati tako, da dobijo prvotno stanje.

Izdeluje strelodeve po najboljših iznajdbah in popravlja že rabljene.

Udani

Franc Leban,

srebrar.

Anton Fon,

klobučar in gostilničar v Semeniški ulici, ima bogato zalogo raznovrstnih klobukov in toči vsvoji krčmi pristna domača vina ter postrežba tudi z jako ukusnimi jedili. Postrežba in cene jako solidne.

Karol Draščik,

pekovski mojster na Kornu v Gorici odlikovan z častno diplomom najvišjega priznanja jubilejne razstave na Dunaju l. 1898. In v Gorici na razstavi l. 1900 s zlato svetinjo izvršuje naročila vsakovrstnega peciva, tudi najfinerega, za nove maše in godove, čolace za birmo in poroke itd. Vsa naročila izvršuje točno in natančno po želji gospodov naročnikov. — Priporoča se za nje svojim rojakom v mestu in na deželi najuljudneje.

Viktor Toffoli
v Gorici, via Teatro št. 20
(na stari pošti)

velika zaloga oljkinega olja

iz najugodnejših krajev.

Jedilno	kr. 40	Corfù	kr. 56
„ boljše	44	Bari	60
dalmatinsko	48	Lucca	70
istrijsko	56	Nizza	80

Priporoča se preč. duhovščini
za naročbo olja za cerkv. svetilke.

Anton Potatzky

v Gorici, na sredi Raštela hiš. št. 7.

Trgovina na drobno in debelo.

Najceneje kupovališče nürnberskega in
drobnega blaga ter tkanin, preje in nitij.

Potrebščine

za pisarne, kadilce in popotnike.

Najboljše šivanke in šivalne stroje.

Potrebščine

za krojače in čevljarje.

Svetinjice, rožni veneci mašne knjizice.

Hišna obnala za se letne čase.

Posebnost:

semena za zelenjave, trave in detelje.

Majbolje oskrbljena zaloga za kramarje, krošnjarje, prodajalce po sejmi in trgih ter na deželi.

Št. 388

Op.

Razglas.

Naznanja se, da

JAVNA DRAŽBA

zastavil IV. četrtleta t. j. mesecev
oktobra, novembra in decembra 1901
začne v ponedeljek 9. marca 1903.
ter se bo nadaljevala naslednje četrtke
in ponedeljke.

Od ravnateljstva zastavljalnice
in ž ujo združene hranilnice.

V Gorici, 7. februarja 1903

Teodor Slabanja,

srebrar,

v Gorici, ulica Moreli 12,

priporoča prečast. duhovščini za
izdelovanje cerkvenih posod in
orodja. Pripravo cerkvenega
orodja olajšuje revnim cerkvam
s tem, da daje tudi na obroke.
Obroke si pa preč. p. n. gospod
naročevalec sam lahko določi.

Cenik

velike zaloge ogerske moke

A. Casagrande v Ajdovščini.

Št.	0	1	2	3	4	5	6	za 50 kg.
K	14—	13 20	13—	12 70	12 40	11 90	11 30	

Lekarna

Cristofoletti v Gorici

Prave in edine žel kapljice
z znamko sv. Antona Pado-
vanskoga.

Zdravilna moč
teh kapljic je ne-
prekosljiva. — Te
kapljice uredijo
redno prebav-
ljanje, če se jih
dvakrat na dan
po jedno žličico
popije. — Okrepé
želodec, storé, da
z gine v
kratkem času omotica in št-
volna lénost (mrtvost). Te kap-
ljice tudi storé, da človek raje je.

(Varstvena znamka)

Prodajajo se v vseh glavnih le-
karnah na svetu. Za naročitve
in pošiljatve pa jedino le v
lekarni

Cena steklenici 60 vin.

CRISTOFOLETTI
v Gorici.

Odlikovana delavnica!

ANT. KRUSIČ,

krojaški mojster v vrtni ulici 26.

Priporoča se sl. občinstvu v mestu in na deželi, posebno č. duhovščini. — Ima bogato zalogo blaga vsake vrste in za vsaki stan, ter opozarja na ravno došlo sveže pomladansko blago, lastni izdelek **gotovih oblek in površnih sukenj. Cene prav solidne!**

Anton Kuštrin

Gosposki ulici h. šte. 25,
(v lastni hiši)

priporoča častiti duhovščini in slavnemu občinstvu v mestu in na deželi svojo trgovino jedilnega blaga n. pr. kavo: Santos, Sandomingo, Java, Cejlon, Portorico i. dr. Olje: Lucca, St. Angelo, Korfù istersko in dalmatinsko. Petrolej v zaboju Slakdor razne vrste. Moko št. 0, 1, 2, 3, 4, 5. Več vrst riža. Miljsveče prve in druge vrste, namreč po 1/4 kila in od 1 funta. Testenine iz tvornice Žnidaršič & Valenčič v Il. Bistrici. Zveplenke družbe sv. Cirila in Metoda. Moka iz Majdičevega mlina v Kranju in z Jochmann-ovega v Ajdovščini. Vse blago prve vrste.

Po pošti se razpošilja v zabojčkih najmanjše po 5 Kg. na vse kraje.

Cenik na za-
hteo franco

Tovarniška zaloga usnja, tvornica nadplavov, izdelovalnica jermenov, bičev itd. Glavna zaloga leščila v korist družbi sv. Cirila in Metoda. Kupuje surove kože po dnevnih cenah v velikih in majhnih množinah.

Ustanovljena leta 1806. Telefon šte. 62.

I. DRUFOVKA - GORICA

Glavna zaloga in pisarna v Gosposki ulici 3; podružn.: Gorica Raštel 3, Sežana, Krmlin.

Se ne boji
konkurence